

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Received: 06/05/2021, Revised: 23/05/2021, Accepted: 08/06/2021

ผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของประชาชนในชุมชนสวนอ้อย แขวงวชิรพยาบาล กรุงเทพมหานคร

สุนิสา บุญตัน

กรมอุตสาหกรรมทหาร

e-mail: ningsunisaboontan@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการป้องกันและผลกระทบที่เกิดจากแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 เปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการป้องกันโรคกับผลกระทบที่เกิดจากแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 ของประชาชนในชุมชนสวนอ้อย แขวงวชิรพยาบาล กรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยประมาณ 1,313 คน และได้ทำการสุ่มตัวอย่างจำนวน 307 คน โดยอาศัยความน่าจะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การเก็บแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (t-Test) สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป (F-Test) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่าง ผลกระทบต่อวิถีชีวิตในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 3.43) เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลกระทบด้านเศรษฐกิจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 3.43) รองลงมาคือผลกระทบด้านสังคม ($\bar{X}$ = 3.43) กลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยคิดค่าอยู่ที่ 3.43 โดยพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างหน้ากานามัยเพียงพอต่อความต้องการของท่านหรือไม่ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.61 การเปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการการแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา สถานะสมรส รายได้รวมของครอบครัว และอาชีพแตกต่างกัน มีผลกระทบที่เกิดจากการการแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการป้องกันโรคโควิด-19 กับผลกระทบที่เกิดจากแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 พบว่า มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับ มาก ($r = .708$) เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .554$) เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน ผลกระทบด้านสังคม ความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ($r = .612$) เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน ผลกระทบด้านสุขภาพ ความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ($r = .726$) เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน

คำสำคัญ: ผลกระทบ, การป้องกัน, การแพร่ระบาดโควิด -19, กรุงเทพมหานคร

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Received: 06/05/2021, Revised: 23/05/2021, Accepted: 08/06/2021

The Impact of The COVID-19 Epidemic of The People in The Suan-Aoi Community Vajira Hospital Bangkok

Sunisa Boontan

Defence Industry Department

e-mail: ningsunisaboontan@gmail.com

Abstract

This research aims to study the prevention and impact of the COVID-19 epidemic, compare the impact of the Covid-19 epidemic, classified by personal factors, and study the relationship between disease prevention. with the impact caused by the spread of COVID-19 among the people in the sugar cane community, Wachira Hospital Bangkok This research is a quantitative research. The research sample consisted of approximately 1,313 people, and 307 people were randomly assigned, based on probability. The research tool was to collect questionnaires. The statistics used in the data analysis were percentage, mean, standard deviation. Statistics comparing the mean between 2 independent variables (t-Test), comparing the mean between 2 or more variables (F-Test) and Correlation Analysis. example Impact on the way of life as a whole at the highest level ($\bar{x} = 3.43$) when considered as In each aspect, it was found that the sample group had the most economic impact ($\bar{x} = 3.43$), followed by the social impact ($\bar{x} = 3.43$). have the highest level of preventive behaviors against COVID-19 with a value of 3.43 considering each aspect found that Is the sample of masks sufficient for your needs? The value is 3.61. Comparison of the impact of the COVID-19 epidemic classified by personal factors found that The sample group had educational level, marital status, and total family income. and different professions There was a statistically significant difference in the impact of the spread of COVID-19 at the 0.05 level. And the study of the relationship between the prevention of COVID-19 and the impact caused by the spread of COVID-19 found that the relationship was at a high level ($r=.708$). It was the same direction relationship. When considering each aspect, it was found that economic impact The correlation was moderate ($r=.554$), it was the same direction relationship. social impact The correlation was at a high level ($r=.612$), a one-way relationship. health effects The correlation was at a high level ($r=.726$), a one-way relationship.

Keywords: Effect, Prevention, Covid-19 Epidemic, Bangkok

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Received: 06/05/2021, Revised: 23/05/2021, Accepted: 08/06/2021

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากทางด้านเศรษฐกิจ เศรษฐกิจไทยมีจุดต่ำสุดในไตรมาสที่ 2 ติดลบ 12.2% ต่ำที่สุดนับตั้งแต่วิกฤติต้มยำกุ้งปี 2540 ผลกระทบจากการระบาดของโรคโควิด-19 ครั้งนี้ เริ่มต้นมาจากการพบผู้ติดเชื้อรายแรกในประเทศไทยเมื่อวันที่ 12 ก.พ.2563 ซึ่งเป็นชาวจีนที่เดินทางมาประเทศไทย และถือเป็นผู้ติดเชื้อรายแรกนอกประเทศจีน จากมีผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นจนกระทั่งมีผู้เสียชีวิตรายแรกในประเทศไทยเมื่อวันที่ 29 ก.พ.2563 (พิพัฒน์ เหลืองนฤมิตชัย, 2563) ภาครัฐมีความพยายามที่จะไม่กล่าวถึงการระบอบรอบนี้ว่าเป็นการระบอบรอบ 2 รวมถึงพยายามที่จะไม่กล่าวถึงมาตรการควบคุมที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องว่าเป็นการล็อกดาวน์ ถึงแม้ว่าในพื้นที่กรุงเทพมหานครจะมีคำสั่งให้ปิดสถานที่เสี่ยง 25 สถานที่ และมีแนวโน้มที่มาตรการจะเข้มงวดมากขึ้นหากจำนวนผู้ติดเชื้อยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่ามาตรการที่ออกมาเริ่มส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจมากขึ้น และเป็นเรื่องยากลำบากที่ผู้ประกอบการจะพาธุรกิจให้รอดพ้นได้อีกปี (ยงยุทธ แฉล้มวงษ์, 2561) ชุมชนสวนอ้อยตั้งอยู่ในถนน สามเสน แขวง วชิรพยาบาล กรุงเทพมหานคร เป็นชุมชนที่มีประชากรชายจำนวน 437 คน และประชากรหญิงจำนวน 876 คน รวมเป็น 1,313 คน ประชาชนในชุมชนทำอาชีพค้าขายเป็นส่วนใหญ่ ประชาชนหลายหลังคาเรือนค้าขายหน้าบ้านของตนเอง หลังจากที่เกิดการได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้ประชาชนในชุมชนขายสินค้าไม่ค่อยได้ และได้รับผลกระทบอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาหลายเดือน สืบเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาสั่งปิดทำให้ไม่มีนิสิตนักศึกษาเข้ามาเดินซื้อของบริเวณในพื้นที่ชุมชนสวนอ้อย (กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมคลองเตย, 2563) สถานการณ์ที่เกิดขึ้นส่งผลให้เศรษฐกิจโลกในปีนี้มีแนวโน้มเข้าสู่ภาวะถดถอย (recession) ทำให้รัฐบาลในหลายประเทศทั่วโลกต้องเร่งอัดมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อบรรเทาผลกระทบจากโควิด 19 โดยรายงาน World Economic Forum5 ชี้ว่า เม็ดเงินที่รัฐบาลแต่ละประเทศใช้ในครั้งนี้มีขนาดใหญ่กว่าในอดีตเป็นประวัติการณ์ โดยกลุ่มเศรษฐกิจหลัก (advanced economies) (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564)

วิกฤติครั้งนี้เปรียบเสมือนสงครามที่มนุษย์ต้องต่อสู้กับศัตรูที่มองไม่เห็นและไม่มีชาติใดที่จะหนีจากภาวะการถดถอยทางเศรษฐกิจได้ แต่ขนาดของผลกระทบและทิศทางที่ฟื้นตัวของแต่ละประเทศต่างกันขึ้นกับ 4 ปัจจัย คือ (1) ระยะเวลาการล็อกดาวน์ ซึ่งขึ้นกับการแพร่ระบาดและความร่วมมือของประชาชน (2) ระดับการพึ่งพาทางเศรษฐกิจประเทศที่เชื่อมโยงกับห่วงโซ่การผลิตโลกหรือพึ่งพาการส่งออกและการท่องเที่ยวสูงจะได้รับผลกระทบที่สูงกว่า (3) พื้นฐานโครงสร้างเศรษฐกิจ เศรษฐกิจในหลายประเทศขยายตัวมานาน บางประเทศได้รับผลกระทบจากสงครามการค้าขณะที่บางประเทศมีปัญหาหนี้ท่วมทำให้เศรษฐกิจเปรียบเสมือนผู้ป่วยเรื้อรังที่อาจฟื้นตัวได้ช้ากว่า และ (4) มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐ ซึ่งถือได้ว่าเป็นยาแรงที่มีความจำเป็นเพื่อให้เศรษฐกิจฟื้นตัว (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดจากแพร่ระบาดของโควิด -19 และการป้องกันโรคโควิด-19ของประชาชนในชุมชนสวนอ้อย แขวงวชิรพยาบาล กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในชุมชนสวนอ้อยแขวงวชิรพยาบาล กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการป้องกันโรคโควิด-19กับผลกระทบที่เกิดจากแพร่ระบาดของโควิด -19 ของประชาชนในชุมชนสวนอ้อยแขวงวชิรพยาบาล กรุงเทพมหานคร

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Received: 06/05/2021, Revised: 23/05/2021, Accepted: 08/06/2021

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนของประชาชนในชุมชนสวนอ้อย แขวง วชิระพยาบาล กรุงเทพมหานคร จำนวน 307 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยทำการคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยการใช้สูตรของยามานะ (Yamane) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05 และได้ทำการสุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงความน่าจะเป็นแบบบังเอิญ (accidental sampling)

สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง

ทั้งนี้ผู้วิจัยทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่มีความคลาดเคลื่อนของการสุ่มร้อยละ 5 ได้จำนวนประชากรเป้าหมายที่ต้องการศึกษาทั้งหมด ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนหน่วยของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ระดับ 0.05

$$n = 1313$$

$$1 + 1313(0.05)^2$$

$$n = 307 \text{ คน}$$

2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม

ตอนที่1 ปัจจัยลักษณะประชากร (Demographic characteristic) ได้แก่ เพศ อายุ สถานะ สมรส ระดับการศึกษา รายได้รวมของครอบครัว จำนวนสมาชิก อาชีพ

ตอนที่2 ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายจ่ายในชีวิตประจำวันของท่านเพิ่มขึ้น รายได้ของท่านลดน้อยลงจากเดิม การซื้อขายภายในชุมชนของท่านลดน้อยลง รายจ่ายของท่านมีความลำบากต่อการใช้ชีวิต ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันของท่านเพิ่มขึ้น

3.การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามประเด็นการวิเคราะห์ดังนี้

4.1 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปร2กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน(t-Test) สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรมากกว่า 2กลุ่มขึ้นไป(F-Test)

4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Correlation Analysis) จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.43

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Received: 06/05/2021, Revised: 23/05/2021, Accepted: 08/06/2021

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของประชาชนในชุมชนสวนอ้อย แขวงวิเศษยาบาล กรุงเทพมหานคร ประชาชนในชุมชนสวนอ้อย แขวง วิเศษยาบาล กรุงเทพมหานคร จำนวน 307 คน ประกอบไปด้วย เพศชาย จำนวน 147 คน เพศหญิงจำนวน 160 คน อายุ ต่ำกว่า 20ปี 76 คน 21-30 ปี 154 คน 31-40 ปี 46 คน 41 ปีขึ้นไป 31 คน มัธยมศึกษา / ปวช. 106 คน ปวส. / อนุปริญญา 114 คน ปริญญาตรี 74 คน สูงกว่าปริญญาตรี 13 คน โสด 134 คน แต่งงานแล้ว 162 คน หย่า | ร้าง 11 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน 32 ครอบครัว 2-5 คน 170 ครอบครัว 5-6 คน 86 ครอบครัว 6-10 คน 19 ครอบครัว รายได้รวมของครอบครัว 5,000-10,000 บาท 47 คน 10,000-15,000 บาท 107 คน 15,000-20,000 บาท 89 คน 20,000-25,000 63 คน อาชีพ นักเรียน / นักศึกษา 81 คน ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ 56 คนพนักงานบริษัท 68 คน ธุรกิจส่วนตัว 64 คน รับจ้างทั่วไป 38 คน โดยผลการทดสอบวัดอุปสงค์ พบว่า

1) ผลศึกษาผลกระทบที่เกิดจากแพร่ระบาดของโควิด -19 และการป้องกันโรคโควิด-19ของประชาชนในชุมชนสวนอ้อย

ผลกระทบต่อวิถีชีวิต	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปรผล
1.ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	3.47	.551	มากที่สุด
2.ผลกระทบด้านสังคม	3.43	.589	มากที่สุด
3.ผลกระทบด้านสุขภาพ	3.40	.718	มากที่สุด
รวม	3.43	.559	มากที่สุด

จากพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.43 เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลกระทบด้านเศรษฐกิจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.47 รองลงมาคือผลกระทบด้านสังคมโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.43 ตามลำดับ

ตัวแปร	กลุ่ม	($\bar{X}$)	S.D.	t/F	Sig.	คูที่แตกต่างกัน
เพศ	(1)ชาย	3.46	.528	-.037	.971	-
	(2)หญิง	3.47	.573			
อายุ	(1)ต่ำกว่า 20ปี	3.40	.575	2.026	.110	-
	(2)21-30 ปี	3.43	.588			
	(3)31-40 ปี	3.62	.381			
	(4)41 ปีขึ้นไป	3.56	.480			
ระดับการศึกษา	(1)มัธยมศึกษา / ปวช.	3.38	.578	4.167	.007	(2)>(1) (2)>(3)
	(2)ปวส. / อนุปริญญา	3.59	.382			
	(3)ปริญญาตรี	3.36	.684			
	(4)สูงกว่าปริญญาตรี	3.62	.551			

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Received: 06/05/2021, Revised: 23/05/2021, Accepted: 08/06/2021

2) ผลการวิจัยการเปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1) เปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามเพศ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามอายุ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุแตกต่างกันมีผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2) เปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามระดับการศึกษา ผลวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับการศึกษาอยู่แตกต่างกันมีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงต้องเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ระดับการศึกษา ปวส / อนุปริญญาแตกต่างกับมัธยมศึกษา / ปวช. และปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.0

3) เปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามสถานะสมรสกลุ่มตัวอย่าง ที่มีสถานะสมรสแตกต่างกันมีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงต้องเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า สถานะสมรสโสดแตกต่างกับกลุ่ม แต่งงานแล้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถานะสมรส	(1)โสด	3.25	.632	21.009	.000	(1) < (2)
	(2)แต่งงานแล้ว	3.64	.394			
	(3)หย่า ร้าง	3.55	.594			
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	(1)1-2คน	3.38	.593	.297	.828	-
	(2)2-5คน	3.59	.545			
	(3) 5-6 คน	3.36	.555			
	(4) 6-10 คน	3.62	.539			
รายได้รวมของครอบครัว	(1) 5,000-10,000 บาท	3.25	.541	4.125	.007	(3)>(2)
	(2) 10,000-15,000 บาท	3.52	.526			(4)<(2)
	(3) 15,000-20,000 บาท	3.56	.473			(2)>(1)
	(4) 20,000-25,000 บาท	3.40	.655			
อาชีพ	(1)นักเรียน/นักศึกษา	3.23	.628	5.668	.000	(2)>(4)
	(2)ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.60	.514			(4)>(3)
	(3)พนักงานบริษัท	3.50	.490			(3)>(5)
	(4)ธุรกิจส่วนตัว	3.57	.411			(5)>(1)
	(5)รับจ้างทั่วไป	3.53	.607			

4) เปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัวกลุ่มตัวอย่าง ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกันมีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) เปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวกลุ่มตัวอย่าง ที่มีรายได้รวมของครอบครัวแตกต่างกันมีผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6) เปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามอาชีพกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงต้องเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่ากลุ่มนักเรียน/นักศึกษา แตกต่างกับกลุ่ม รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 กับการป้องกันโรคโควิด-19

การป้องกันโรคโควิด-19	r	Sig.
ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	.554*	.000
ผลกระทบด้านสังคม	.612*	.000
ผลกระทบด้านสุขภาพ	.726*	.000
	.708*	.000

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 กับการป้องกันโรคโควิด-19 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 กับการป้องกันโรคโควิด-19 พบว่าด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน ด้านสังคม มีค่า ความสัมพันธ์กับการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับมาก เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน ด้านสังคมความสัมพันธ์กับการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับมาก เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน ด้านสุขภาพความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน ผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน

การสรุปผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่1 เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดจากแพร่ระบาดของโควิด -19 และการป้องกันโรคโควิด-19ของประชาชนในชุมชนสวนอ้อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลกระทบด้านเศรษฐกิจมากที่สุด รองลงมาคือผลกระทบด้านสังคม การสรุปผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่2คือเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามอายุ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุแตกต่างกันมีผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามระดับการศึกษา ผลวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับการศึกษาอยู่แตกต่างกันมีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงต้องเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ระดับการศึกษา ปวส / อนุปริญญาแตกต่างกับมัธยมศึกษา / ปวช. และปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.0 เปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามสถานะสมรสกลุ่มตัวอย่าง ที่มีสถานะสมรสแตกต่างกันมีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Received: 06/05/2021, Revised: 23/05/2021, Accepted: 08/06/2021

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงต้องเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า สถานะสมรสโสด แตกต่างกับกลุ่ม แต่งงานแล้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัวกลุ่มตัวอย่าง ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกันมีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวกลุ่มตัวอย่าง ที่มีรายได้รวมของครอบครัวแตกต่างกันมีผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามอาชีพกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงต้องเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา แตกต่างกับกลุ่ม รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การสรุปผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 กับการป้องกันโรคโควิด-19 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 กับการป้องกันโรคโควิด-19 พบว่าด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน ด้านสังคม มีค่า ความสัมพันธ์กับการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับมาก เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน ด้านสังคม ความสัมพันธ์กับการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับมาก เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน ด้านสุขภาพความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน ผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยมีข้อค้นพบที่เป็นประเด็นและสาระสำคัญเชิงวิชาการที่มีผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

จากการเปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะ คนเรามีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบอยู่แล้วไม่ว่าจะเพศใดก็ตามก็ไม่ส่งผลต่อการแสดงออกว่าเพศไหนจะได้รับผลกระทบหรือไม่ ดังนั้น เพศจึงไม่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับกระทบ(เวรกา เสวครบุรี , 2554) ทุกเพศสามารถได้รับผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้หมด ขึ้นอยู่กับรูปแบบการใช้ชีวิต ความระมัดระวังตนของแต่ละบุคคล

กลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุแตกต่างกันมีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะ คนเรามีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบอยู่แล้ว อายุไม่ได้เป็นตัวบ่งบอกว่าจะได้รับผลกระทบ (วิชชุดาให้เจริญ , 2552) อายุไม่ใช่ตัวบ่งบอกของการได้รับผลกระทบ ไม่ว่าจะอายุเท่าไรก็สามารถได้รับผลกระทบได้

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอยู่แตกต่างกันมีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะ ในทุกระดับการศึกษาได้รับผลกระทบที่ต่างกันออกไป บางระดับการศึกษาก็ไม่ได้รับผลกระทบเพราะยังอยู่ในวัยเรียน (วรท แสงสว่างวัฒนะ, 2562) ระดับการศึกษาอยู่แตกต่างกันมีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แตกต่างกัน ทั้งนี้ บุคคลที่มาอายุน้อยอาจไม่ได้รับผลกระทบ

กลุ่มตัวอย่าง ที่มีสถานะสมรสแตกต่างกันมีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะ ทุกสถานะสมรสสามารถได้รับผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้ เนื่องจากเป็นมนุษย์ทุกสถานะสมรสต้องดำรงชีวิตเหมือนกัน บริโภคสินค้าต่าง ๆ ซึ่งบุคคลมักจะรวมตัวกันเป็นกลุ่มโดยมีสิ่งที่ชอบเหมือนกัน ใช้เวลาทำกิจกรรมที่คล้ายกัน และชื่อของที่คล้ายกัน ดังนั้น นับเป็นโอกาสที่ดีของนักการตลาดในการกำหนดกลยุทธ์หรือ ผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับลักษณะและความต้องการของกลุ่มคนต่าง ๆ เหล่านี้ นอกจากนั้นรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) นั้นสามารถทำให้เห็นถึงค่านิยมในการดำเนิน ชีวิตผ่านรูปแบบการใช้จ่ายใช้สอย และคนนี้เป็นสัตว์สังคม ที่จะมีการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ทำกิจกรรม ต่าง ๆ และสิ่งที่ชอบคล้าย ๆ กัน และเลือกที่จะซื้อของที่คล้ายกัน ซึ่งนั่นเป็นโอกาสของนักการตลาด (วรท แสงสว่างวัฒนะ, 2562) ทุกสถานะสมรสสามารถได้รับผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้ เนื่องจากเป็นมนุษย์ทุกสถานะสมรสต้องดำรงชีวิตเหมือนกัน

กลุ่มตัวอย่าง ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกันมีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะ ทุกๆครอบครัวได้รับผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เหมือนๆกัน เพราะทุกครอบครัวยังคงต้องดำเนินชีวิต สิ่งที่สะท้อนมาจากรูปแบบของกิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interests) และความคิดเห็น (Opinions) โดยรูปแบบการดำเนินชีวิตมีความสำคัญในการสะท้อนความคิด และพฤติกรรมความเป็นตัวตนของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ and Blatchford E. (1994) ที่กล่าวว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต คือ การแสดงออกของพฤติกรรมที่เป็นจริงของบุคคล ซึ่งสะท้อนออกมาในรูปแบบของการทำกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น เช่นเดียวกับ Raymond L. C. (1996) และ Raymond L. C. (1996) ที่ให้คำนิยามไว้อย่างใกล้เคียงกันว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต คือ การแสดงให้เห็นว่าบุคคลใช้ชีวิตอย่างไร โดยจะแสดงออกมาในรูปแบบของการใช้เวลาในการทำกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น ส่วน Markusen A. (2004) . อธิบายว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต หมายถึง รูปแบบที่สะท้อนได้จากการใช้เวลา และการใช้จ่ายของแต่ละบุคคล Jackson E. T. (2004) ทุก ๆ ครอบครัวได้รับผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เหมือน ๆ กัน เพราะทุกครอบครัวยังคงต้องดำเนินชีวิต

กลุ่มตัวอย่าง ที่มีรายได้รวมของครอบครัวแตกต่างกันมีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะ รายได้ของครอบครัวเป็นตัวบ่งบอกว่าได้รับผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มากน้อยเพียงใด บางครอบครัวรายได้มาก บางครอบครัวรายได้น้อย ซึ่งทุกครอบครัวสามารถได้รับผลกระทบเหมือนกันหมด เนื่องจากรูปแบบการใช้ชีวิต การบริโภค การทำงาน ได้เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพเศรษฐกิจ Jackson E. T. (2004) ทุกครอบครัวสามารถได้รับผลกระทบเหมือนกันหมด

กลุ่มตัวอย่าง ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะ บางอาชีพก็ยังคงดำเนินการทำงานได้ปกติ ส่วนบางอาชีพก็ต้องพักงาน ผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จึงแตกต่างกัน รูปแบบการดำเนินชีวิตต่าง ๆ ของบุคคลย่อมได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยที่แตกต่างกันตามแต่สถานะและลักษณะของประชากร รวมไปถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดย รูปแบบการดำเนินชีวิตนั้นได้รับอิทธิพลจากทั้งปัจจัยด้านจิตวิทยา เช่น แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ค่านิยม การเรียนรู้ และปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม เช่น ครอบครัว และลำดับชั้นทาง รูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลนั้นได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคลที่หลากหลาย สภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ค่านิยม รวมถึงบุคลิกภาพส่วนบุคคล ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับ Jackson E. T. (2004) ที่สรุปถึงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตว่า

เกิดจากหลากหลายปัจจัย เช่น ลักษณะทางประชากรวัฒนธรรมย่อย ลำดับชั้นทางสังคม แรงจูงใจ บุคลิกภาพ เป็นต้น เช่นเดียวกับ Blatchford E. (1994) ที่กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิต ว่าประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ เช่น ชนชั้นทางสังคม ฐานะทางสังคม และขนาดของครอบครัว (Smithikrai 2010) บางอาชีพก็ยังคงดำเนินการทำงานได้ปกติ ส่วนบางอาชีพก็ต้องพักงาน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 กับการป้องกันโรคโควิด-19 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 กับการป้องกันโรคโควิด-19 พบว่าด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน ด้านสังคม มีค่า ความสัมพันธ์กับการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับมาก เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน ด้านสังคมความสัมพันธ์กับการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับมาก เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน ด้านสุขภาพความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน ผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียวกัน รูปแบบการดำเนินชีวิตต่าง ๆ ของบุคคลย่อมได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยที่แตกต่างกันตามแต่สถานะและลักษณะของประชากร รวมไปถึงจนถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดย Raymond L. C. (1996) กล่าวว่ารูปแบบการดำเนินชีวิตนั้นได้รับอิทธิพลจากทั้งปัจจัยด้านจิตวิทยา เช่น แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ค่านิยม การเรียนรู้ และปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม เช่น ครอบครัว และลำดับชั้นทางสังคม สอดคล้องกับ ที่กล่าวว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลนั้นได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคลที่หลากหลาย สภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ค่านิยมรวมถึงบุคลิกภาพส่วนบุคคล ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ที่ Blatchford E. (1994) สรุปถึงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตว่า เกิดจากหลากหลายปัจจัย เช่น ลักษณะทางประชากรวัฒนธรรมย่อย ลำดับชั้นทางสังคม แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิต ว่าประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ เช่น ชนชั้นทางสังคม ฐานะทางสังคม และขนาดของครอบครัว เป็นต้น Raymond L. C. (1996) ด้านเศรษฐกิจ ทุกคนคงได้รับผลกระทบทางด้านนี้ เพราะมันมีผลต่อการดำรงชีวิต

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบในการวิจัย ตามที่ผู้วิจัยได้สรุปเสนอไว้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ใน ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ด้านสุขภาพ กลุ่มตัวอย่างท่านออกกำลังกายได้น้อยลง รองลงมาคือท่านเกิดภาวะความเครียด ดังนั้น ควรหากิจกรรมยามว่างทำเพื่อให้เกิดความผ่อนคลาย และจะทำให้ความเครียดลดน้อยลง ที่ง่ายที่สุดและเร็วที่สุดแบบไม่ต้องใช้ยาคลายเครียดก็คือ การวางปัญหาทุกอย่างลง แล้วหันไปหาความสุขจากการทำในสิ่งที่ชอบแทนที่จะปล่อยให้ตัวเองจมอยู่กับปัญหาเดิมๆ ซ้ำๆ จนกลายเป็นภาวะเครียดสะสม ซึ่งถ้าเครียดมากๆ ร่างกายก็จะหลั่งฮอร์โมนที่ชื่อว่า คอร์ติซอล (Cortisol) ฮอร์โมนที่จะทำให้ระดับน้ำตาลในร่างกายนี้ออกมาเรื่อยๆ และลดภูมิคุ้มกันของร่างกายลง ทำให้หลายคนที่เป็นโรควัย และโรคอื่นๆ ตามมาได้ง่าย เพราะฉะนั้นเมื่อเกิดความเครียด ควรหากิจกรรมที่ชอบทำ และควรหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีที่มีผลกับระบบประสาท หรือใช้ยาคลายเครียดซึ่งอาจเกิดอันตรายแก่ร่างกายได้

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ด้านสังคมกลุ่มตัวอย่างด้านความลำบากต่อการเดินทางในชีวิตประจำวันของท่าน รองลงมาคือ การพูดคุยต่อท่านและคนในชุมชน ดังนั้น หากต้องการเดินทางไปสถานที่ต่างๆ เพื่อลดความลำบากในการเดินทาง ควรเดินทางโดยรถส่วนตัว เพราะสะดวกและรวดเร็ว ปัญหาการพูดคุยกับคนในชุมชน ควรพูดคุยแบบเว้นระยะห่าง เพื่อป้องกันโรคโควิด-19

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ด้านเศรษฐกิจกลุ่มตัวอย่างด้านรายจ่ายในชีวิตประจำวันของท่านเพิ่มขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือรายจ่ายมีความลำบากต่อการใช้ชีวิต ดังนั้น เพื่อลดปัญหาด้านรายจ่ายในชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้นดังกล่าว ดังนั้นควรให้กระทรวงการคลังเข้ามามีส่วนร่วมช่วยในการแก้ปัญหาในเรื่องการเงิน สนับสนุนผู้ได้รับผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

เพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยเห็นควรให้มีการดำเนินการในเรื่องต่างๆดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆที่ ส่งผลต่อการเกิดโรคโควิด-19 เช่น ปัจจัยด้านการลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคโควิด-19

2.2 ควรมีการศึกษาผลกระทบด้านสภาพความเป็นอยู่ เช่น พื้นที่ที่อยู่อาศัยได้รับผลกระทบ

2.3 ควรมีการศึกษาผลกระทบทาง กลุ่มธุรกิจ และกลุ่มแรงงาน เช่น ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร และขนส่ง ผู้โดยสาร ขณะที่มีการขนส่งสินค้า เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงสาธารณสุข. (2563). *ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเชื้อไวรัส*. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.
- เกรียงศักดิ์ เอื้อมณีและ ญัฐวุฒิ จินากุล. (2546) *การศึกษาสถานภาพการผลิต ผลิตภัณฑ์สมุนไพรและอาหารเสริมเพื่อสุขภาพ เพื่อเศรษฐกิจชุมชนในจังหวัดนครราชสีมา*. นครราชสีมา: สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- จิรศักดิ์ ปาลิพงศ์พันธุ์. (2545). *วิเคราะห์ความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน*. ลพบุรี: โรงพิมพ์ชนพล.
- เทวี ลั่นเรื่องฤทธิ์. (2564). *ผลกระทบ*. กรุงเทพฯ: สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์.
- นิยพรรณ วรรณศิริ. (2536). *การกระจายผลผลิตการซื้อขายแลกเปลี่ยนผลผลิต* .กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรเทพ รัตน์เรืองศรี. (2549). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในการแก้ไขปัญหาความยากจนหมู่บ้านหนองแวง ตำบลโนนสะอาด อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- พิพัฒน์ เหลืองนฤมิตชัย. (2563). *เศรษฐกิจไทย*. กรุงเทพฯ: บริษัทจัดการกองทุนข้ามชาติ.
- พิพัฒน์ เหลืองนฤมิตชัย. (2563). *เศรษฐกิจไตรมาสที่ 2* . กรุงเทพฯ: บริษัทจัดการกองทุนข้ามชาติ
- ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ และทีมวิจัย. (2563). *การลือกดาวน*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ).
- วรท แสงสว่างวัฒนะ. (2562). *มาตรการป้องกันโควิด-19* .นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิษชุดาให้เจริญ. (2552). *สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เวธกา เสวครบุรี. (2554). *วิถีชีวิตในชุมชนภาพรวม* .นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สมยศ พุ่มหว่า. (2534). *ทิศทางกำลังซื้อของแต่ละประเทศ* . กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์สมศักดิ์ ศรีสันติสุข.
- สำนักงานที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรม. (2563) . *การออกแบบเพื่อลดของเสีย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรม.
- สำนักงานนโยบายและแผน. (2564). *ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19*. กรุงเทพฯ : สำนักงานนโยบายและแผน.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2564). *ภาวะถดถอย (recession)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุมาลี สันติพลวุฒิและคณะ. (2544). *แนวทางในการวางแผนระดับชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน* กรุงเทพฯ: สำนักงานนโยบายและแผน

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Received: 06/05/2021, Revised: 23/05/2021, Accepted: 08/06/2021

อดิศักดิ์ น้อยสุวรรณ. (2543) .*การจัดทำยุทธศาสตร์เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง*. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อนันต์ เกตุวงศ์. (2541). *วิฤติ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ.

อนันต์ เกตุวงศ์. *กิจกรรมทางเศรษฐกิจ*. กรุงเทพฯ: บริษัทจัดการกองทุนข้ามชาติ.

อุษา เพชรยิ้ม. (2542). *ผลกระทบสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: อินเทอร์เน็ตชั้นเน็ตเอ็นไอรอนแมนทอลแมนเนจเม้นท์.

Blatchford E. (1994). *Working Together for Community Economic Development of The Community*. Phitsanulok: Naresuan University.

Jackson E. T. (2004). *Community Innovation through Entrepreneurship*. (Master's Degree Thesis). Chulalongkorn University.

Markusen A. (2004). *Career Goals for Regional and Community Economic Development*. (Master's Thesis) Mahidol University.

Raymond L. C. (1996). *Community Entrepreneurship Strategies to Develop Community Economy*. Bangkok: Commemoration Government Center.